

Ούτε στα νότια, ούτε πουθενά...

[Ένα αντιφασιστικό κείμενο για τις γειτονιές των Νοτίων]

Καλωσορίσατε στην έρημο του πραγματικού...

Μας επιβάλλουν να δουλεύουμε παραπάνω, να ζούμε με πενιχρά επιδόματα, να καταναλώνουμε περισσότερα προϊόντα αλλά να μην καταναλώνουμε ενέργεια (!). Να μην αντιδρούμε που δεν μπορούμε να νοικιάσουμε σπίτι, που οι επενδύσεις και οι «πράσινες» πολιτικές καταστρέφουν την φύση, που καιγόμαστε ή πνιγόμαστε ενώ ξοδεύονται δισεκατομμύρια ευρώ σε πολεμικό εξοπλισμό. Να μην εξεγερόμαστε που οι κρατικές πολιτικές σκοτώνουν ανθρώπους σε τρένα και σαπιοκάραβα, που η αστυνομία δολοφονεί χωρίς δισταγμό φτωχές και αποκλεισμένους, που οι γυναικοκτονίες είναι καθημερινότητα. Συνηθίζουμε να ζούμε όλο και χειρότερα, σε κλίμα αβεβαιότητας, φόβου, τρομοκρατίας και χειραγώγησης από κράτος-αφεντικά-MME. Ο καπιταλισμός δημιουργεί συνεχώς προβλήματα που ονομάζονται κρίσεις (Πληθωριστική, Προσφυγική, Υγειονομική, Περιβαλλοντική, Ενεργειακή κ.α.) και εν συνεχεία μας αναγκάζει να δεχόμαστε υπομονετικά τις "λύσεις" του χωρίς να βγάλουμε άχνα. Με τα πρόσφατα νομοσχέδια (νέος ποινικός κώδικας, ιδιωτικοποίηση πανεπιστημίων, εργασιακά, αναπτυξιακός νόμος κ.α.) ισχυροποιούνται τα όπλα των κυρίαρχων για το πως θα μας εκμεταλλευτούν, πως θα διασφαλίσουν τα κέρδη και συμφέροντα των επιχειρηματιών, τον τρόπο που θα μας δικάσουν, πόσο εύκολα θα μας φυλακίσουν αν παραβούμε τους νόμους τους ή αντιδράσουμε. Και ενώ τα γκλόμπς και τα δακρυγόνα τους είναι σε ετοιμότητα, κράτος και κεφάλαιο εμφανίζονται ως υπερασπιστές των ανθρώπινων δικαιωμάτων (πρόληψη έμφυλης βίας, νομοσχέδιο γάμου-τεκνοθεσίας ομοφυλόφιλων ζευγαριών, συμπεριληπτικές διαφημιστικές καμπάνιες πολυεθνικών κ.α.) και φοράνε το προσωπείο της ισότητας και της συμπερίληψης, με απώτερο στόχο να ελέγξουν και να (τους αγώνες με ανατρεπτικά χαρακτηριστικά.

Μια κοινωνία οργανωμένης σήψης...

Η υπακοή στον ισχυρό, ο πλήρης κοινωνικός έλεγχος και οι γενικευμένοι διαχωρισμοί που παράγουν ο εθνικισμός, ο ρατσισμός, ο σεξισμός και ο ανταγωνισμός αποτελούν δομικά στοιχεία του φασισμού και εξαιρετικά χρήσιμα εργαλεία για την κρατική εξουσία και τα αφεντικά. Έτσι, οι κρατικοί θεσμοί (κοινοβούλιο, εκκλησία, σχολείο, αστυνομία, στρατός) και τα ΜΜΕ φροντίζουν να τονώνουν την εθνική συνείδηση και τα υποτιθέμενα κοινά συμφέροντα στη βάση του έθνους-κράτους. Μετανάστριες, αλλόθρησκοι, γκέι, τρανς, αναρχικά/κομμουνιστές, αγωνιζόμενες/εξεγερμένα και κάθε ένα που δεν χωράει ή δεν συμμορφώνεται στα πρότυπα ή αγωνίζεται, βαφτίζεται ως απειλή στην κοινωνική ειρήνη. Την ίδια στιγμή που οι μέχρι πρότινος "υγιείς δημοκρατικές δυνάμεις" γίνονται όλο και πιο (άκρο-)δεξιές, τα φασιστικά κατακάθια διαφόρων αποχρώσεων γεμίζουν τα κοινοβούλια και επιχειρούν να επανεμφανιστούν στους δρόμους και τις γειτονιές, ενώ οι σάπιες ιδέες τους βρίσκουν πρόθυμα αυτιά. Ανάμεσα στους χρήσιμους πλίθιους που είναι έτοιμοι να φάνε τους διπλανούς τους είναι δυστυχώς και άνθρωποι της τάξης μας που μέσα στη γενικότερη σύγχυση νομίζουν ότι έχουν κοινά συμφέροντα με τα αφεντικά τους και τους φασίστες. Ο όχλος στη Θεσσαλονίκη που επιτέθηκε σε κουήρ άτομα καθώς και όλα τα περιστατικά ρατσισμού, τραμπουκισμού και προσπάθειας εξευτελισμού είναι αποτέλεσμα μιας κοινωνίας μουδιασμένης και αποξενωμένης που νομίζει ότι αντιστέκεται, ενώ στην ουσία επιτίθεται στα πιο ευάλωτα και καταπιεσμένα κομμάτια της, βγάζοντας μόνη της τα μάτια της. Οι ρατσιστικές επιτροπές κατοίκων σε γειτονιές της Αθήνας, οι ξυλοδαρμοί και δολοφονίες φτωχών μεταναστών εργατών, οι αυτόκλητες ένοπλες συμμορίες καθαρμάτων στον Έβρο, οι απαθείς τηλεθεατές που επικροτούν δολοφονίες από το λιμενικό και την αστυνομία, οι γυναικοκτόνοι και οι κακοποιητικοί σύντροφοι και πατεράδες και όσοι τους συγκαλύπτουν αποτελούν όλα κομμάτια του ίδιου παζλ κοινωνικής σήψης.

Την ίδια ώρα, κράτος-MME-ειδικοί αφού "έλυσαν" τα ζητήματα της έμφυλης βίας και της βίας στα γήπεδα στρέφουν την κοινή γνώμη στη νεολαία και στα φαινόμενα bullying, ρατσισμού, σεξισμού και ομοφοβίας στα σχολεία και τις γειτονιές. Δεν ξέρουμε αν αυτά τα φαινόμενα είναι σε έξαρση. Αυτά που όμως ξέρουμε είναι ότι πρώτον οι μαθήτριες/α/ες δεν είναι αποκομμένες από την κατάσταση που περιγράφουμε παραπάνω ούτε όμως είναι μια ομοιογενής οντότητα που ξαφνικά οργανώθηκε σε συμμορίες. Δεύτερον, το κράτος δεν το ενδιαφέρει η πάταξη της βίας αλλά η συμμόρφωση και η προετοιμασία μας για τα χειρότερα που ετοιμάζει. Οι έλεγχοι και οι συλλήψεις στις πλατείες, η ποινικοποίηση των σχολικών αγώνων (πχ καταλήψεων), οι κάμερες επιτήρησης και η προώθηση "αστυνομίας γονιών" (βλ.kifisia watch) για παρακολούθηση και ρουφιάνεμα των παιδιών, δεν έχουν καμία σχέση με την αντιμετώπιση των φαινομένων βίας.

Λίγα λόγια για τις γειτονιές μας...

Οι γειτονιές των νοτίων δεν αποτελούν ιδιαίτερη περίπτωση. Οι απόπειρες των φασιστών να πατήσουν πόδι στα νότια έχουν γίνει παλιότερα τόσο μέσω της Χ.Α., όσο και ακροδεξιών δημοτικών παρατάξεων και «ακομμάτιστων» επιτροπών κατοίκων με ρατσιστικά χαρακτηριστικά. Όλες αυτές οι προσπάθειες έβρισκαν και βρίσκουν ανάχωμα στην διαρκή αντιφασιστική πολύμορφη δράση. Ωστόσο, τα φαινόμενα ρατσισμού, πατριαρχίας (περιστατικά έμφυλης κακοποίησης, trafficking, παραβιαστικών συμπεριφορών) και κοινωνικού κανιβαλισμού ριζώνουν και σε αυτές τις γειτονιές. Γειτονιές οι οποίες μετατρέπονται ακόμα περισσότερο σε σχεδιασμένες για πλουσίους και τουρίστες πανάκριβες, περιφραγμένες, αφιλόξενες περιοχές, από τις «μπίζνες της ανάπλασης» δημάρχων, επενδυτών και εργολάβων. Άλλωστε, οι δημοτικές αρχές, ως γρανάζι του κράτους και των σχεδιασμών του, παρά τα επικοινωνιακά τρικς περί ισότητας και καταπολέμησης των φαινομένων βίας αποτελούν και αυτές κομμάτι του προβλήματος αφού σε κάθε ευκαιρία το χαρτί του εθνικισμού χρησιμοποιείται, ντοπάροντας τους κατοίκους με πατροπαράδοτες αξίες και εθνική υπερηφάνεια (γκράφιτι 1821, ανάρτηση γιγάντιων σημαιών σε δημαρχεία και στον...Υμηττό, αλισβερίσια με φασίστες και παραστρατιωτικούς, ρατσιστικές δηλώσεις δημ. συμβούλων κ.α.), και στρώνουν τον δρόμο στα φασιστοειδη που συνεχίζουν να λερώνουν τους τοίχους και τους δρόμους με εθνικιστικές/ναζιστικές μπαρούφες.

Οι δικές μας απαντήσεις...

Από τη μία τα πανάκριβα σπίτια, τα πολυτελή αυτοκίνητα, το κυριλέ lifestyle, οι λουσάτες βιτρίνες, οι φράκτες με τις κάμερες, οι βιομήχανοι, οι μαφιόζοι, οι μπράβοι, οι φασίστες, οι βιαστές και όσοι συγκαλύπτουν. Από την άλλη τα σπίτια που τα παίρνουν οι τράπεζες, τα γεμάτα λεωφορεία, οι εργαζόμενοι σε σκατοδουλειές, όσοι μισούν τους φασίστες και το σύστημα που τους τρέφει, όσες δεν χωράνε στα πατριαρχικά πρότυπα, κάνουν αγώνες στα σχολεία, δείχνουν αλληλεγγύη και νοιάζονται για τους διπλανούς τους. Με λίγα λόγια όσοι και όσες αντιλαμβανόμαστε ότι στις γειτονιές μας δεν χωράνε ο φασισμός, η ομοφοβία και η εκμετάλλευση. Γνωρίζουμε ότι ο εχθρός μας δεν είναι ο ξένος και ο διαφορετικός, αλλά τα αφεντικά μας και όσοι τους κάνουν πλάτες. Δεν τρώμε το παραμύθι του κράτους και των κυβερνήσεων. Ο φασισμός δεν νικιέται στις αίθουσες δικαστηρίων ούτε καταδικάζεται με συστημικά μέσα. Άλλωστε, με την ίδια ευκολία που το σύστημα καταδικάζει τον φασισμό, το ίδιο εύκολα τον βάζει και στο κοινοβούλιο όποτε το βολεύει. Οι αγώνες μας οφείλουν να είναι πολύμορφοι, οριζόντιοι, αντιθεσμικοί και αντικρατικοί. Απέναντι στην κρατική βαρβαρότητα, εμείς προτάσσουμε την **αυτοοργάνωση** των ζώων μας και τους συλλογικούς αγώνες μέσα από αδιαμεσολάβητες διαδικασίες τόσο στις γειτονιές μας όσο και παντού. Ενάντια στον φασισμό, αλλά και στο καταπιεστικό σύστημα που ζούμε, στήνουμε αναχώματα και απαντάμε με συνεχή **αντίσταση** και καθημερινούς αγώνες. Με όπλο την **αλληλεγγύη** μας, στεκόμαστε η μία δίπλα στο άλλο και σπάμε την κουλτούρα του ατομικισμού και της αποξένωσης που μας επιβάλλουν. Η δικιά μας ενότητα είναι μόνο ταξική, και όχι εθνική, καθώς παλεύουμε για έναν κόσμο χωρίς εξουσία, χωρίς σύνορα, στρατούς, φτώχεια, ρατσισμό, εκμεταλλευτές, διακρίσεις και πατριαρχία.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ, ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΑΓΩΝΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ

ΖΟΥΜΕ ΜΑΖΙ, ΔΟΥΛΕΥΟΥΜΕ ΜΑΖΙ ΝΤΟΠΙΟΙ-ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΕΣ ΤΣΑΚΙΖΟΥΜΕ NAZI

Μολόχα

Συνέλευση για αυτοοργάνωση, αντίσταση, αλληλεγγύη στα Νότια
moloha_notia@espiv.net